

almindelig Lønningsforhøjelse; men gjemt er jo ikke glemt, og det kan maasse finde Sted ad Aare. Jeg tror, at deres Gjerning er underliggende Anerkjendelse, og denne stigende Anerkjendelse giver sig nu Udtryk i en fast Løn af fra 12—18 Ablr. om Aaret! Med Hensyn til Forslaget under Nr. 19 har jeg forøvrigt Intet at sige; derom vil den ærede Ordfører udtale sig. Jeg skal kun bemærke, at jeg ikke erindrer det Mindste om, at der fra nogen Side ifjor var Tale om, at denne Understøttelse til en Fiskerikonfulent skulde være en vedvarende Institution. Det, der skete ifjor, var, saavidt jeg erindrer, ikke Andet, end at der fra Finantsudvalgets Side blev tilkjendegivet en temporær Velvillie for Sagen, men der blev ikke givet den høitærede Justitsminister Anledning til som en Konsekvens deraf at forlange Oprettelsen af en vedvarende Institution under en ny Form, nemlig under Form af en Konfulent for Færingernes Fiskeri under Island. Jeg skjønner ikke rettere, end at vi, dersom man i den Grad vilde udstykke Forretningerne, vilde foruden de 15,000 Bestillingsmænd, vi allerede have, kunne faae 15,000 til. Jeg tror godt, at der kunde være Konfulenter for flere af vore andre Næringsveie. Jeg er slet ikke overbevist om, at vor høitærede Fiskeriminister er saa overmaade vel betjent i den Slags Sager; idetmindste er der blevet truffet Foranstaltninger fra Indenrigsministerens Side, som jeg efter de Oplysninger, jeg har faaet, har været overmaade utilfreds med paa de Bedkommendes Vegne. Dersom vi skulde gaae til at give Noget ud, ikke til Veiledning for Ministeren, men til Veiledning for Fiskeriet, for at der kunde findes bedre, saa forekommer det mig, at det vilde være en noget løstret Indskrænkning at gjøre dette alene for de Færingere, som fiske under Island, thi der er jo mange flere, som fiske der, og jeg vilde da finde det langt naturligere, om det skete ved en Bevilling, som gaves under en anden Form til Indenrigsministeren, som jo har Fiskeriforholdene i Almindelighed under Overtøielse. Vi behøve jo ikke at lægge det hen til den islandiske Minister; thi Fiskeriet beroppe drives jo ogsaa af fremmede Nationer, særlig i høi Grad af Franskmand, og det forekommer mig derfor, at vi kunde tage dette Anliggende, som et indenlandsk Anliggende for os alene. Uden at komme nærmere ind derpaa skal jeg dog sige, at dersom der ifjor havde været Tale om en vedvarende Konfulent i den Slags Sager, vilde det saamænd ikke have været mig muligt at være med til at bevilge en eneste Dre til en ung, brav Befalingsmand, som maasse i praktiske Fiskerisager ikke er saa vidt fremme som en Skibsbørg, der har været to Somre under Island. Jeg gav vide, hvorledes den paaagjældende Mand skulde komme ud af det, dersom han skulde op til Examen i islandiske Fiskerisager hos en ældre Fiskeriskipper herfra paa

Island. Han vilde vistnok ikke kunne svare denne Mand paa 1 af 1,000 Spørgsmaal. Jeg tror, at det vil mindes af Alle, at dengang da nogle patriotiske Mænd umiddelbart efter Krigen greb an paa det islandiske Fiskeri efter en større Maalestok, gjorde de dette theoretisk, men ikke praktisk. Man forfulgte Sagen paa en altfor theoretisk Maade og med Tilsettelse af en stor Mængde Pengemidler. Havde man dengang taget praktiske, med Forholdene nøie kjendte Mænd til at lede Foretagendet, og havde man ladet Forholdene udvikle sig rolig, saa vilde Kapitalen ikke være gaaet tabt, og saa vilde vi nu, netop gennem den Velvillie, som forskjellige Mænd i Samfundet havde for Foretagendet, have havt denne Sag ganske anderledes oppe. Jeg siger derfor, lad os ikke tro, at vi gennem uvovede Mænd, hvor flinke de end kunne være i den Stilling, hvortil de ere opdragne, kunne komme nogen Vel med denne Sag. Der er stillet et Forslag under Nr. 23, som hører sammen med Forslaget under Nr. 60, og som jeg har sluttet mig til iblinde. Jeg har nemlig ikke den Opfattelse, som det ærede Medlem fra Nibe (B. Holm) idag fremsatte, at man angaaende enkelte Poster ikke skulde kunne stemme paa Autoritetsstro. Jeg har sluttet mig til Forslaget paa Autoritetsstro, ledet dertil af kyndige Medlemmer i Finantsudvalget og af den ærede Minister. Jeg tænker, at der i Forslaget ligger en Erkjendelse af, at man for Tiden ikke yder tilstrækkelig Understøttelse til de fremragende Kunstnere og Digtere, som ellers staa paa denne Konto. Jeg tror, vi bør give denne Anerkjendelse. Jeg maa bede om Undskyldning, fordi jeg omtaler Gymnastikhusene. Det er ellers en Sag, som ikke ligger mig og mine nærmeste Meningsfæller paa Sinde; det maa være et Spørgsmaal, som Andre maa have for sig selv. Jeg kan ikke negte, at jeg i særlig Grad har beundret den Opmærksomhed, som disse to Gymnastikhuse have fremfaldt her i Thinget under Forhandlingerne i disse Dage. Man fortæller os, at der er bygget et Gymnastikhus i Fyn for det Halve. (Bernitsen og Flere: Nei, for Ditendeparten!). Nu vel, have de en saa dygtig Bygmester paa Fyn, som fortaar at bygge Gymnastikhuse saa billig, saa er der jo ikke det Fjerneste veien for, at han ogsaa bygger her, og at vi spare vore Penge. Husene blive ubudte til offentlig Recitation, saa kan Bygmesteren paa Fyn møde og overtage Arbejdet for samme Pris, som man foreskriver os om, at han har bygget lignende Huse for, saa spare vi vore Penge, faae Gymnastikhusene, og de Herrer faae deres Villie — jeg synes, det er den letteste Sag af Verden. Vi sige: Mere end det og det maa de ikke koste, men de maa gjerne koste Mindre, — og vi ville i høi Grad paaafjønne, om de Herrer kunne komme med en Bygmester fra Fyn, som kan spare os 13 til 14,000 Kr. Jeg er glad ved denne Udsetelse til at spare, men forresten vil jeg gjentage, at det er